Karjapidamist arendati alul päämiselt ostetud loomadega, varustades piimaga linna haiglaid, vanadekodusid ja turgu. 1928. aastas alates on asutud eesti punasekarja kasvatamisele. Loomade tervisliku seisundi üle peetakse alatist arstlikku kontrolli.

Viimasel aastal on toodang langenud põhjusel, et 1/4 karjast uuendati. Vana karjalauda ümberehitamise teel 1928. aastal on saadud uuema aja nõuete kohane karjalaut puhaste asemetega ja automaatjootmetega.

Linna kasutuses olevad mõisad pinna kasutusviiside järgi 1930./31.[1])

103.	Riigilt rendile võetud mõisad				Linna Jaama-mõisa	Üldse
	Anne	Kaagvere	Ulila	Kokku		
	H e k t a a r i					
Aia- ja põllumaad	105,90	38,52	53,50	197,92	120,00	317,92
Karjamaad	1,70	3,12	—	4,82	55,00	59,82
Heinamaad	59,40	24,43	25,00	108,83	50,00	158,83
Metsa	1,85	5,99	—	7,84	—	7,84
Kõlbmatut maad	—	—	—	—	12,00	12,00
Teede, platside, hoonete ja kraavide all	3,43	11,79	3,00	18,22	4,00	22,22
Kokku	172,28	83,85	81,50	337,63	241,00	578,63
Aastarent kr.	1460,—	1332,24	1182,—	3974,24	—	

ULILA mõisa võeti Tartu linna kasustamiseks üle Ülenurme ja Ulila elektri- ja turbatööstuse osaühingult 1. mail 1926 elektrijaama ja turbatööstuse tööliste põllu- ja karjasaadustega varustamise otstarbel. Maad on 108,9 ha.

ANNE asunduse südame talu nr. „A", mis asetseb Raadi vallas, on Tartu linn rentinud Põllutööministeeriumilt Tartu linna hoolekandeasutiste asutamiseks ja ülalpidamiseks. Talu kogusuurus on 134,95 ha ja renti maksab linn kr. 861 aastas. Sissetulekut saab teravilja, kartulite, heinte ja osalt ka põhu müügist. See talu on linnale kasu andnud alati, kuid viimaseil aastail ei ole see üldiste põllusaaduste hindade langemise tõttu nimetamisväärt.

KAAGVERE mõisa on Tartu linnale renditud 1. mail 1920. a. 1926. aastal viidi mõisa tükeldamine läbi, mille järgi linnale jäi mõisa südamik ühes hoonetega. Asetseb Emajõe paremal kaldal, 14 km linnast. Looduselt ilus koht, kuid põllupidamise suhtes mitte hää. Maad on savipõh-

[1]) Annemõisa asetseb Tartust 2 km, Kaagvere 14 km, Ulila 19 km ja Jaama 1 km kaugusel.

Tartu I, lk. 214